

وزارت امور اقتصادی و دارایی

شماره بخشنامه : 5452-201

تاریخ : ۱۳۸۱/۰۶/۳۱

موضوع	بند 2 ماده 97 قانون مالیاتها- ضرائب خرده فروشی وعمده فروشی- اشخاص حقوقی- اداره کل مربوط: مالیات بر شرکتها
<p style="text-align: right;">شماره: 5452/201 تاریخ: 31/06/1381 پیوست:</p> <p style="text-align: right;">شماره وتاریخ رأی مورد واخواهی: 27/5/80-1793 مربوط به مالیات: شخص حقوقی سال عملکرد یا تعلق مالیات: 77 شماره حوزه مالیاتی: 0431/37 شماره سر ممیزی مالیاتی: اداره: کل مالیات بر شرکتها تاریخ ابلاغ رأی: 11/6/80 شماره وتاریخ ثبت شکایت: 10/7/80-4/30-5697 (کلاس شماره 48316)</p>	
<p>خلاصه واخواهی: حوزه مالیاتی علیرغم درخواست مهلت 5 روزه برای تسلیم صورت گردش کالا به استناد بند 2 ماده 97 مبادرت به تشخیص علی الرأس نموده ویا مبنا قرار دادن فروش عمده وخرده فروشی لوازم یدکی اقدام به تعیین درآمد نمود و هیئت تجدید نظر در بند 1 رأی مورد واخواهی برای توجیه رد درخواست شرکت، استناد به بند 2 ماده 8 آئین نامه تحریر دفاتر نموده که این استناد با ماده و بند 2 آن مغایرت داشته وچنانچه منظور هیئت تبصره 2 ذیل ماده 12 باشد آن هم از مصادیق این تبصره نبوده زیرا دفاتر شرکت کامل و آماده بوده است وتأخیر ثبت و عملیات موضوعیت نداشته است ودرخواست شرکت منکی به مقررات بند 2 ماده 9 آئین نامه سازمان تشخیص بوده وصورت گردش کالا اصولا از جمله اسناد حسابداری مندرج در قانون تجارت نبوده و فقط کاربری مالیاتی داشته و هیئت حل اختلاف هم عنوان نموده که شرکت می توانسته در مهلت زمانی تشکیل هیئت موضوع بند 3 آن را ارائه نماید صحیح نمی باشد چون اصلا پرونده به هیئت سه نفری حسابرسی بند 3 ماده 97 ارجاع نشده بود. همچنین مجری قرار موظف بوده طبق مفاد ماده 152 قانون مالیاتها در ارقام فروش عمده و جزئی اعمال ضریب متناسب نماید ونظر مجری قرار که فروش را به عنوان درآمد مشمول مالیات تلقی نموده خلاف قانون می باشد. همچنین در بند 3 رأی مورد واخواهی هیئت اعلام نموده که گزارش کارشناس نمی تواند مدرک اتخاذ تصمیم باشد و قبولی شرکت تعهدی را برای هیئت به وجود نمی آورد که نظریه مذکور با مفاد مقررات ماده 23 آئین نامه تشخیص مغایرت دارد. در صورتی که در نتیجه گیری بعدی هیئت به همین گزارش مجری قرار در تأیید خرده وعمده فروشی استناد نموده است، وگزارش مجری قرار فقط از این حیث که بر آنها اعمال ضریب نموده ایراد وارد بوده ولاغیر. لذا با توجه به موارد مذکور تقاضای نقض رأی صادره را دارد.</p> <p>شعبه چهارم شورای عالی مالیاتی پس از رسیدگی به شکوائیه شاکی ومحتویات پرونده مالیاتی به شرح آتی اقدام به صدور رأی می نماید:</p> <p>رأی: اولاً، در اجرای بند 2 ماده 97 قانون مالیاتهای مستقیم، شرکت مودی ملزم بوده با توجه به درخواست ارائه دفاتر و اسناد ومدارک موضوع نامه شماره 21/6/78-370431/835 ممیز مالیاتی در تاریخ مراجعه یعنی 5/7/78 لافل دفاتر قانونی خود را در محل کار جهت رسیدگی در اختیار مأمور مربوطه قرار دهد. در صورتیکه به شرح صورت جلسه تنظیمی در 5/7/78 (برگ 6 پرونده) که به امضای ممیز و کمک ممیز و آقای مدیر عامل شرکت رسیده، شرکت مودی نه تنها اسناد ومدارکی را ارائه ننموده بلکه از تسلیم دفاتر قانونی هم خودداری نموده و به موجب نامه مورخ 5/7/78 بدون ذکر دلایل وجهات عدم ارائه دفاتر خود، تقاضای تمدید مهلت به مدت 5 روز برای تنظیم وتسلیم "صورت گردش کالا" نموده است که به آن نیز عمل ننموده ودفاتر واسناد ومدارک خود را در 28/7/78 و خارج از مهلت تمدیدی درخواستی خود تسلیم نموده است (برگ 7 پرونده). بنابراین به اقدام حوزه مالیاتی در تشخیص علی الرأس وتنفيذ آن توسط هیئت حل اختلاف تجدید نظر (فارغ از دلایل وتوجهات هیئت مذکور) ایرادی مترتب نمی باشد. ثانياً در مورد درآمد حاصل از خرده وعمده فروشی کالا، با توجه به اینکه مجری قرار نهایتاً درآمد مشمول مالیات هر یک را مشخص نموده تقاضای اعمال ضریب مجدد به درآمدهای مشمول مالیات از جانب شرکت مودی توجیه قانونی و منطقی ندارد. ثالثاً تمکین مودی به تعیین مالیات از مأخذ یکصد میلیون ریال درآمد مشمول مالیات ارائه شده به مجری قرار، تکلیفی را برای هیئت صادرکننده رأی ایجاد نمی نماید وماده</p>	

23 آئین نامه سازمان تشخیص هم فاقد چنین الزام و تکلیف قانونی برای هیأت های حل اختلاف مالیاتی است، رابعا هیأت های مذکور مخیر به قبول یا عدم قبول تمام یا قسمتی از گزارشات مجریان قرار بوده و گزارشات آنها نمی تواند سالب مسئولیت ها و یا ساقط تکالیف قانونی آنها منجمله ماده 248 قانون مالیاتهای مستقیم باشد. لذا با رد شکوائیه شاکی رأی هیئت حل اختلاف تجدید نظر ابرام می گردد.

اسداله مرتضوی
غلامرضا نوری
صدیقه کاتوزیان

<https://ravihesab.com>

موسسه آموزشی راوی حساب